

תזתמל

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

עתה נמצאים כבר במצב בו הזגוף הגשפי ואפילו גשפיות העולם
כבר נתבררו וגודתנו לגמרי, והרי הם "על" מונן לכל האהיות
והענינים החותמים, כולל ובעיקר - אורו של משיח צדקנו
ורא עמוד 3

ערב שבת קודש פ' ויצא
הי' תהא שנת סגולה

רפ"ד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

(12/1)

והיא אין דעם גוטא אין צוגעקומען א פערה וויד דעם מיטעלן רבי'ן (נאן ביי אים גומא - אין צוגעקומען באמערט עילעיו ביה זייד זיין גאלחה). והיא ער וואס דאס אראנפערבראכט נקרות וואכמה פון דעם אלס רבי'ן אין דער הנהגה הביאור בדבא כ"י, והיא דאס גיט צו אין דער חמשה המעלות עוצם - זיין חמשה חמשה בשעז האדמס (וואס בינה אין "הנהג" בערך צו חמשה).

כ"א א
החמשה חמשה
הנהגה חמשה

במשמטת: בישעז מ'דערבס א מאמר פון דעם אלס רבי'ן (חכמה) צוגאמען מיט דעם חסמות והנהגה הביאור פון דעם מיטעלן רבי'ן (בדבא) - אין דאס געשאמקער. אין ברענגס ארויס פער שמוחה. אים הכינים שמוחה'יז (וואס גיט אויך בייגאנג - "אם הבנים").

כ"ד ע"א

ויעור (ובמובנו רוב יומיו) - מאה-שעיקר: דער עיקר מאמר וגאולה (פון דעם אלס רבי'ן) אין פון דעם מיטעלן רבי'ן. העי"ז פון ל"ט פריה אדמורי'ד במאמר וגאולה פון בר"ב-ג' (מלון) אין בערען גיט אויך יעמד הנהגה המעירות רקיע - המענות פאר זין (אסילן פאר דעם "הנהג" שבגופם, הכי"ד אגשפאט). נאר אויך הפגזו הנהגה והנהגות הפגזו המעירות חנה. אין הנהגה כשמוס - לערבען אין פסיון זיין אידעאטיס אין העירוה אויך בא אויערע אידן.

138

ובפרטיה יומיו: חסידות מאנס או ס'אין גיט מסופק בליון זיין א פ'שכר'ן זון לערנען הנהגה אין חסידות כהי"ד שבשכר גאסילן ווען דאס קיעם אראם בהנהגה הכינה). נאר זי השפלה דארויף. אראנפערט אין עכוונג - אין פגזו שבלב ("הנהג" בערך לעוואן). פון אין משמחה והיכור, כ"ז - והוא העיקר - אין טענה בפועל ("הנהג" שאין הנהגה פגזו אין דעם אדם).

פ"ו - אין פעקע בתפיל פון חמשה המעלות חנה, הנהגה כשמוס (מחזן צוואנס) - ביי אגדערע אידן, כ"ז. והיא פגזו - פגזו פגזו - פגזו ל"י עברה פון לערנען אין פסיון זיין מענוה חסידות (ג"ק) ביי אגדערע'ן או ענין של עשי. המקפת: ז"ל ע"א ו' ו' 89 י"א 184 ג"א 95

(12/1)

נעסן זינן וואס הנהגה פגזו בכלל וואס אין או ל"א המדרש עיקר אהר המעשה'ן ודפסן אויך די הנהגה גרוזק אין חסידות. או ס'אין פאסילע גיט גענוג אמונה בלבד, נאר עס דארף אראנפערטן אין חנה והנהגה שבעבר (כ"ז) - אין אגדער איד גיט גענוג חמשה חמשה כלכל, זיין זיין זיין פגזו ענין די כוונה אין אסילו עברה הנהגה (גיט עקמונים אויך דעם גרוזק העילע שמוחה). נאר יעדער חמשה חמשה דארף אראנפערטן אין א "פגזו" (גיט נאר א פסקנה וואכמה שבשכר נאר) אין עכוונה חמשה הפגזו בשמירות וטענות. אדוברה: א פשכר גרוזק - דארף זיין ענין זיין פגזו, וואס צויעסער דער פשכר - אלץ פער דארף צויעסער אין זיין עכוונה. וייניג - וייניג דעם (עברות) אין געניצען געווארן די העשכלאן.

וויש צווייטער ביאור פון ג"ס המבואר בניגאמא, או אגד גרויסיס לעצמיה לבד זינען. תלמי' כמטעניו ועכוונגען כל זמן פסיל פגזוה: וויבאלד אז חמשה המעלות חנה פגזענס אויך פון חנה פגזו פגזוה - ד"ר יעדער עסיסי דארף בהנהגה הנהגה דער הנהגה אויך טענה ועכוונה פגזוה, ווייל אין דעם (מעשענו ועכוונגען) אין תלמי' אלע פגזינים פגזוה צוואג.

138
P. K. S. M.

- 3 דבר מלכות
- נמצאים כבר בשלל המאולה משמש / משיחת ש"פ ויצא הרחשני"ב
- 7 זמן הגאולה
- בדורנו משיחיות השליחות ד"יצא עקב" / הקשר של פרשת השבוע לנאולה
- 1 "דילוח מלהמת ה' - וינצח"
- האם הוא "סיטאטיס קוויזי" / שיוחת בענין שלילמות העם והאין

14 כת"ק - פרסום ראשון

מוקדש לזכות

- התמלומים השליחיים הדינאיים לשליחות ל"מכון סמוכה"
- שע"י "בית משיח" - פורטי-לודוידליל, פלורידה:
- לזכות חברי הנהגות המבנות:
- ר' מרדכי ענתי
- ר' גרשון זוק
- ר' גרשון גיא
- ר' זעניאל גרין
- לזכות
- התי' יוסף יצחק פרידמאן
- התי' אהרן ביטון
- התי' שלום יחודה אולנסס
- התי' שיעלילו בשליחותם זו ובמלודייתם הצלחה רבה ודומפולנה למעלה פמדידת והגבלות, ויעזבו לגרום נחמה-רות רב למשלה - זייקן אדמורי' פלך הנהגה של"ש"א, ותיקף ומרד פמש יכוני, בתוך כלל ישיבאל, לקבל פני זייקן אדמורי' של"ש"א משיח צדקו באגולה האמיתית והשלימה "נצח", פה"ש
- ר"ר אדוונזו פורנזו ורבינו פלך הנהגה "עוולם זעיר"

מערכת "יהי המלך"

במסורת: "מטה משיח" שעיי "אגודת חסידו תי"ד"י" באה"ק, תחת נשיאות כ"ייק אדי"ש מה"מ יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "זדילי בית דוד", ישיבת תורת'ל המדוברת, "בית משיח" 770 סניף אהר"ב: 11213 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY (718) 778-6670 ● טלפון: (718) 840-3153 ● טלפקס: (04) 840-3153 ● אינטרנט: <http://www.moshach.net/blind> ● אינטרנט: yeh@netvision.net.il ● דואר אלקטרוני: [http://www.moshach.net/blind](mailto:yeh@netvision.net.il)

נמצאים כבר בשלב הגאולה ממשי

הדבר היחיד שחסר הוא – שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה אקו הכל כבר מוכן לגאולה! • יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלוינתן ושור-הלב ויין המשומר, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן – "שולחן אביהם", יחד עם משיח צדקנו • ולאחרי ארבעים שנה מאז הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועינים שנה לראות ואזנים לשמוע" • כעת צריך רק להיות, כאמור, שיפתחו את ה"לב לדעת", ויפקחו את ה"עינים לראות", ויפתחו את ה"אזנים לשמוע" • משיחת ש"פ ויצא ט' כסלו ה'תשנ"ב – תרגום מאידית*

כלל גם הברור של "עשו הוא אדום", ומכל-שכן רקל וחומר, שהרי אפילו בזמן יעקב, סבר יעקב וחשב יעשו נתברר כבר (ומצד אחרת-כמה-וכמה לאחר ריבוי העבודה מאז, הרי עשו כבר נתברר לגמרי, כפי שרואים זאת גם בהנחה בזמן הזה (במלות אדום) של אמות העולם המתמייחסים ל"עשו הוא אדום", בדרך מלכות של חסד (והנחה זו מתפשטת גם בעוד מדינות, כפי שראו ורואים בפרט באחרונה) –

... על-פי סימני חי"ל (במסכת סנהדרין, במדרשים ובפ"ט) נמצאים כבר בשלב הגאולה ממש, וכמדובר כמה פעמים לאחרונה, שלאחר הרביעי המושלג של מעשינו ועבודתנו במשך כל הדורות, ובפרט לאחר עבודתם של רבתינו ונשיאנו, החל מאבות המסידות ומי גאלתם (בלי"ט כסלו ווי"ד כסלו) ומי חולדתם וההליאל שלחם (בטי' כסלו, בפי"ד טבת וכו'), ומאז כבר עברו כמה דורות ושנים, עד לעבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר ושיא דורנו – כבר סיימו את כל הברורים,

(1) וישלה לו, א.

(*) התרגום חומק ותקן מחדש על-דיני. תמו"ל.

המעשה

הוא העיקר

בקשר עם שבת זו מובא ביה צלילים (מוקטז) מההגהה הא' והב' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ ויצא, י"א כסלו ה'תשמ"ז (בקיבועות ש"ז), בנוגע לאדמו"ר האמצעי בעל הגאולה דטי"י כסלו (השיחה נדפסה בספר השיחות תשמ"ז ח"א ע' 102)

פענוח הכת"י של הגהה הא' (ע' 14) לפי הצילום מהגהה הב'.

בטוילי העמוד הוסיף הרבי הערה: *34) בלשון נכפס"ד המשנה "לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה (אבות פ"א מ"ז)."

34
*
המשנה נכפס"ד המשנה
לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה
(אבות פ"א מ"ז)

[כך גם בנוגע לענינו: ענינו של משורה שצריכה לחגן על הדת זה רק כאשר הוא אכן מנן על הדת, אך כאשר עושים ממנו אמצעי כדי למכור את עיקרי הדת תמורת ענינים טפלים בדת – אף אחד לא יעשה זאת וגם אינו יכול לעשות זאת! אין בעל-בתים על התורה ומצוות מלבד המקב"ה.

ד. . . ידיעה זו קיבלתי לפני כחמשה ימים. ולכאורה, טוען הוא, הרי כבר יש "סיטוס קור" שכתוב "צור" ללא "צהלכה" וא"כ מדוע להחסים ענין חדש? ובפרט שזה יכול להביא לדי כד שאצל פלוני בן פלוני תתעורר מדת הנצחנות והוא יהליט לבטל את החוק למרי, והרי יש בחוק הזה הישג נפלא: שהיהודי הוא מי שנוולד לאם יהודי, משא"כ כאשר האב מזו... עניתני לו: הרי בסעיף קודם נאמר שכאשר מגיע מישהו שסב סבו היה יהודי, אבל הוריו ר"ל, גויים, והוא אמר שבצענו להשתמש ב"חוק השבות" כדי לקבל זכויות (עולקה) – אזי בוכות סבו הוא מקבל את כל הזכויות והרשמים אותו כיהודי. וגם אם נניח שסעיף זה יבטל (אז יוצע), גם כן לא יואיל, שהרי מה תועלת בזה שכתוב שצריך שאמו תהיה יהודי – הרי האמה יכולה להביא נייר שהיא יהודי ובהו (ע"פ החוק) היא הפכת להיות יהודי!!!

עכ"פ בענין ה"סיטאטוס קור": הרי הוא לגמרי תפוך – אלפיים וחמש מאות שנה קודם לכן ה' צור כהלכה, וכך גם עשרים ושתיים שנה לאחר "קיסם בלפור", אלא שלא היה לה את חותמת ה"חוק" – וכך גם הלאה לא יזקקים לחותמת ה"חוק".
וכאן מגיע תרדיון: כיון שנה"ל כבר שקט, מדוע לעשות מה ענין מחדש.

אמרת: מה זאת-אומרת שנה"ל שקט, הרי מדי יום ביומו מגיירים גויים בוניה, במאוסל, ובקלמריה (איוני יודע מתי הם יהליטו לנסוע לארץ ישראל, אבל כאשר ירצו החלטות שם יהיו פתוחות בפניהם);

ה. ושוב נפלו על המצאה אחרת: יאמרו שהגויים בוניה הם לפי "הרבנות הראשית", שלכאורה ע"פ דין תורה (בבמות צ"ג, ב. וש"ז) 'מלחא דעבדי לאגלויי לא משקרי אנשי'; כלומר, כאשר מגיע מצב שניתן לברור – כבוד"ד שניתן לשאול זאת ברבנות הראשית היושבת בירושלים – ואומרים שמגיירים על פיהם אז זה 'בדאי' אמת.

אך הרבנים הראשיים (הן האשכנזי והן הספרדי) פרסמו ש"לא דברים ולא יעו": הם אינם יודעים כלל שמהגירים בוניה, הם אינם אחראים על גוירים והם אינם יודעים כלל מה קורה שם! הם רק עכשיו חושבים לשלוח לשם מישהו שיבדוק מה לעשות מכאן ולהבא. מה שנועשה עד עתה כבר אבוד, לא יודעים מי ומה, משום שהרשימות נמצאות בידי אלו שלא מעוניינים לחשוף אותם.

הפעם הראשונה שהתחלתי לדבר על גוירי וניה ה' לפני שלישה חדשים, ואז הם אמרו "לא דברים ולא יעו": והעל את הטענה הידועה – מנין אני יודע זאת? הרי לא יצאתי אף פעם מברוקלין, ומדוע א"כ אני מתעורב בענין הנעשה בוניה?
– אך אם לא אתערב האם הגוירים שמה יהפכו להיות גוירים כשרים?
[המשך השיחה בגליון הבא. חמו"ל].

(תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשנ"א – בכתי מתנה)

ויפתחו את ה"אזנים לשמוע", ועל-דך זה, לוצל את כל רמ"ח האברים ושם"ה המידים המשמים – נוסף על לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים ושם"ה מצוות לא תעשה כנגד שם"ה גידים*) – ללימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאנו, כולל – ללמוד בעניני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעינים והאזנים – ושיבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש בגשמיות העולם – את הגאולה האמיתית והשלמה בפועל ממש, וללמוד תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראי', שכל זה כבר ישנו מן המוכן, צריך רק לפקוח את העינים וראו דראו זאת!

ובאורתי פשוטות
בנוגע למעשה בפועל:
כיון שהגיבור הנשמה ומוקף, ורחוקות וגשמיות, כבר ישנם בשלימות (כנ"ל), והכל כבר מוכן לגאולה – צריך לעשות דברים שיגלו זאת בפועל ממש.
ולכל לראש בענין שהזמן גרמא – ביום החולדת (כאשר מזלו גובר*) ויום ההילולא

ללמוד בעניני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעינים והאזנים – ושיבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש את הגאולה

נתברר ונדרכו לגמרי, והרי הם "כל" מוכן לכל האורות והענינים הרוחניים, כולל ובעיקר – אורו של משיח צדקנו, אור הגאולה האמתית והשלמה, ועד גם לגילוי פשיטות העצמות של עצמות ומחות ית', כפי שזה מתגלה בפשיטות העצמות של משיח צדקנו (שלמעלה מביחנת יחידה ומכל השמות והדגות והשפעות כו'), ועל-די זה – מתגלה הדבר גם בפשיטות של כל יהודי, והדבר החייד חסד הוא – שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה את הפל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הליטון ושור-הרב ויין המשומר, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן – ש"שולחן אביהם" (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כפי שכתוב בספרים: שבכל דור ודור ישנו א' מזדע יחודה שהוא ראוי להיות "משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחר ארבעים שנה מאז

הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם י"ב לרעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"ם,
כעת צריך רק להיות, כאמור, שפיתחת את ה"לב לדעת", ופקחת את ה"עינים לראות",
(1) ח"מ"א לז, ב. חובה ונת' בלקוטי לוח"ג ע' דיט ואליל.
(2) ח"מ"א כ"ג, ב. ב"ב ע"ה, א. ויק"ר פ"ג, ע"ה.
(3) ראה בבכות ל"ה, ב. ב"ב ע"ה, א. ויק"ר פ"ג, ע"ה.
(4) בבב"ב ג, ס"א.
(5) פי הבטורא למיללת רות. וראה גם שר"ת ח"ט ח"מ"א (ר"ח) בספרו (סעיף). וראה שר"ת פאת השדה פ"ה

בתורתו של בעל הגאולה, ולקבל החלטות טובות בעניינים הני"ל, כולל גם – החלטות לעשות הכנות, המתאמות כדי לסדר התועודיות חסידית, והתועודיות גדולות, בי"ט כסלו, הג הגאולה של אדמו"ר הזקן, ולאדאת לעשותו בכל מקום ומקום בכל קצווי תבל, עד אפילו בפניה ויחידה – באופן שכל פינה בעולם (משמיות תה"י החדרה באר ובחום, חסידים של י"ט כסלו, "דאש השנה לחסידות".

של אדמו"ר האמצעי, לחוסף בלימוד תורתו, דואק באופן של "דחובות תהר" דיניה (שמחבת רחניות וגשמיות נכ"ל בארובה). והלמוד בזה שייד לכל בני-ישראל, אשים ונשים (כמולד כמה פעמים שלומד חסידות והפאת המעניות הוצה שייכים בפשטות גם לנשי ונבות ישראל, ובפרט שעל-די זה אתי מר דא מללא משיחא).

מנהג ישראל אשר הולך ומתפשט בזמננו זה ללמוד עניני גאולה ועניני משיח, כדי להתכונן ולהכין אתרוץ עור יומר לגילוי של הגאולה

ל"תלמוד גדול שמבא

לדי מעשה¹⁰ – להבא את במעשה ועבדה בפועל, וללמוד מאדמו"ר האמצעי, אשר אצל באה לדי ביטוי שלימות עבודתו בתורת חסידות בשמיות המקף והעולם (במון ומקום), "ממלא שנותתם מיום ליום" – שאצל כל אחד תה"י השתדלות מיחדת לבטא את הורחנות של ה"חסידשיסקייט" של בשמיות של, שבענייני הגשמיים, ובמון ובמקום הגשמיים של, ירגשו ("זאל זיד אנהערד") החממות והחיות הנובעות מה"אדישיסקייט" ומה"דסידשיסקייט" שלו, עד לאופן שלא יהי בנייהם כל פירוד כלל, אלא יהו דבר אחד מש.

בנות החנוכה "על פתח בנות החנוכה" והולך ואור ביתו מבחוקי", ובאופן דמסיקיף והולך ואור מיום ליום.¹¹ כולל – כמנהג רבניתנו נשיאותי – לערוך מסיבות לבני הבית בימי חנוכה, ולחלק "דמי חנוכה" לבני הבית¹², ובפרט לילדים, לבנים ונבות, כי כאשר כל אחד מקייים מנהג זה – בפרכוס המתאים – ועוד בהוספה ובהרחבה על-ידי הוספה בתנעת "דמי חנוכה" ברביעי

ביתו מבחוקי" ("זאל זיד אנהערד") החממות והחיות הנובעות מה"אדישיסקייט" ומה"דסידשיסקייט" שלו, עד לאופן שלא יהי בנייהם כל פירוד כלל, אלא יהו דבר אחד מש. נוסף לזה – שידאו לאדון בכל מקום ומקום התועודיות חסידיות, החל בחג הגאולה של יו"ד כסלו, ולדבר וללמוד שם

12) "חידים יום" כה כסלו.
 13) ראה סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 163, וש"נ.

10) מגילה כו, א.
 11) שבת כא, ב.

אדם" (ב"ק צ, ב) – אבל כאן זהו הדין של כנופי כל באי עולם עד סוף כד החרותו!

ב אך הם לא הסתפקו בכך – והיו צריכים לעשות מזה חוק. אלא שלקחת גי ולכתוב שהוא יהודי – אי אפשר, זה כבר יותר מדי, השקר בולט מדי: הגוי הרי אומר שהוא גוי, יהודי אומר עליו שהוא אינו יהודי, וא"כ איך ניתן לצוות על הפקיד לרשום עליו – ל"הודי?"

ואז עליו על "המצאה" – יקראו לכך "ציר"!!...

אלא שאם יכתבו "צירי כהלכה", הרי אז הוא אכן יהי "באמת יהודי" – ואם כן מה פעל, הרי כך כבר ה"י בעלירה הקטנה, שבאשר גוי התגליר שם כהלכה – הוא הפך להיות יהודי. ומה התחדש בתקופתנו? הרי גדלו קצת... ונהיו יותר חכמים, והעיקר, נהיו יותר דמוקרטים – זה הרי מעל הכל!!...

אזי עליו על המצאה – למחוק את המילה "כהלכה". וכשטענו: הרי סוכים שיהי' כן כתוב "כהלכה" ענו לי (לפני ימים ספורים): מדוע צריכים לעשות ענין "חדש"? שאלתי מיני' ובי': איני מבין את כל הענין, הרי המציאות היא **מפוכה** – עשרים ושנים שנה (ועוד קודם לכן – כד ממתן-תורה לפני אלפי שנים) הלידו רק בניור כהלכה?!

אלא שלפני ששה חדשים ישבו כמה מאחורי הפרגוד וקבעו כי צריך לכתוב גם "כהלכה", אבל בבנתיית חלם אחד מהם חלום – איני יודע בדיוק מה אירע בחלומו – והוא הלך לשאול אצל המומחה שלי לעניני דת, האם זה לא נורא למחוק את המילה "כהלכה". ואותו מומחה ענה לי: אם תיתן לנו משהו בענין זה או אחר – אתה יכול להשמטי מילה זו, אך בד בבד עלדך לדעת שאנחנו נרעיש כביכול נמר זה, אבל אל תבהל... הם כבר עשו פעם רעש בנוגע להתרי עבודה בשבת, ולאחר מכן השתור שקט: הם עשו רעש בקשר לניתוחי מתים, ולאחר מכן גם נה"י שקט: כך גם בנוגע לסלויזיה בשבת עשו רעש והשתתקו, ואותו דבר יהי' גם בנוגע ל"מירו יהודי"!

וכשהוא שומע מהמומחה שלי לעניני דת את שני הדברים הללו: הוא אומר לו מיד שהוא יעשה רעש אבל תוכיף מבהור לו ש"חם לא עשו אלא לפנים", ומבא לו על כך ראה, שכך היה כבר שלשה פעמים, ושונה כבר חזקה, זו לא הפעם הראשונה שהוא צריך להאמין לו, הוא כבר ניסה אחר – ובמילא הוא עשה זאת (השמטי את המילה "כהלכה")!:

ג וכאשר מנגיעים עכשיו בטיענה: היתכן? הרי עומדים לקחת ר"ל שניגים-יער מליון יהודים ולהטמיעם בין שלשה בליון גויים ללא כל מחיצות! הם צועקים שזחו **הישג** עבור חדתו!... – כך הוא הנוסח.

כאשר המתוונים משכו בערלתם והלכו בכל העניינים אחר חכמת יו"ן, הם טענו שהם עשירים זאת כיון שצריך לשמור על בית המקדש, אחרת היוונים יחריבו אותו (והי' להם כח להחריב אותו).

אבל מי צריך את בית-המקדש אם יש בו, רחמנא-ליצילן, עבודה זרה! הרי זהו היפך ענינו של בתה"ק" – מקום קדוש.

דאס זדון "סטאטוס קור"?

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "היי המלך"

א. כל הענינים (מרות שהם ע"פ שכל) לא הענילו והגיע הענין ד"מיהו יהודי" - דבר שלא היה לעולמים, כמדובר כמ"פ.

זה התחיל בדבר בולט ביותר: לקחו גז' ורשמו אותה כבת ישראל. הגז' עצמה אמרה שהיא לא רוצה להתגייר, והיא אף לא תתגייר, היא נולדה כמז' וכן יקום. אך למרות זאת פסקו שצדק לרשום עלה: "יהודי"; ואז יצא לאור פסק דין של רבנים שאסור לכתוב כך, ולמרות זאת כתבו כך.

כשהם נשאלו: היתכן? הם ענו: "הרבנים הם בטלנים, אנו כבר לא נמצאים בעיירה היהודית ("אדישע טעטענעל") של פעם, או במדבר סיני - אנו נמצאים בעולם מתורבת, ובעולם מתורבת יש להתחשב בתרבות ולא לומר חז' ש"תזאוקאטורה" [= שלטון דת] - והמגא ליעץ להזכיר זאת!

שאלתי על כך: מה המשמעות הפשוטה של "תזאוקאטיה"? הפירוש הוא שהקב"ה מושר. או אז הוא הגיע (יעת הוא כבר בעולם האמת) ואמר לי: מה זאת אומרת - יאמר שזו "טעאקאטיא"? אמרתי לי: ואם לא תאמר זאת? - הרי את העולם לא תוכל לשנות - הקב"ה הוא בעה"ב על העולם; וכאשר אומרים זאת בלע"ז יוצאת המילה "טעאקאטיא"... זהו טעאקאטיא" - שהקב"ה הוא בעל-הבית על העולם!

אתה מחייב? תאמר בפירוש שאינך רוצה להכיר במה שאברהם אבינו הלך והכריז: "יש בעל הבית לבדו זו" (ב"ד ר"פ ל"ד). וגם גויים אומרים שהקב"ה הוא הבעה"ב, אך להם לא ניתנה התורה, ענינים הוא שבע מצוות בני נח, ועל ידי זה הם פועלים את שלחותם ותפקידם.

היתכן שיהודי יאמר שזה לא "טעאקאטיא"? הרי זה ר"ל היפך מא' מה"ג עיקרים - העיקר של אמונת השם אומר שלא רק בארץ ישראל ישנה "טעאקאטיא" אלא גם בחו"ל, רק שבחו"ל אין את המצוות התלויות בארץ ובא"י מתוספים מצוות התלויות בארץ, אבל בנוגע לענינו: הקב"ה הוא מלך העולם, וכמו שדובר במאמר, שגם נשים וילדים אומרים זאת בבכרה בפשטות "ברוך אתה הוי' אלוקינו מלך העולם!" וכיצד אומרים בלע"ז "מלך העולם"? - "טעאקאטיא".

אבל הוא מגיע (כמדובר לעיל הוא כבר נמצא בעולם האמת וממילא הוא לא יקפיד עליו), ומדובר בשם כל עם ישראל, בכל מקום שהוא, ואומר שזוהי בטלנות, אוננו נמצאים כבר בעיירה היהודית הקטנה.

וכאשר יהודי רוצה להזיק לעצמו אזי אמנם הדין הוא ש"חובל בעצמו - פטור בדין

ושל כל ישראל, ותיכף ומיד ממש הלכים כל ישראל - "ארו עם עניני שמוזיא" - יחד עם כל מעשינו ועבודתנו, יחד עם כל הכושים המשמייים (כספם וזהבם אתם!)" ביחד עם הבתי "מקדש מעט"¹⁸, וכן הבתים הפרטיים (במילא ילכו כולם בצינום הטוב...). אשר נעשו חדרים לגמרי באר החסידות וקודשת השמה (כ"ל), "ישכנתי בתוכם" - לארצנו הקדושה, ליירשלים עיר הקודש, להר הקודש, בבית המקדש השלישי ויש לומר שהבתי מקישי מעט והבתים פריטיים שמעין מקדש מעט - מתחברים ומתבקשים¹⁹ ל"מקדש אדני כונו דיק"ו"²⁰. בקדש הקדשים, ששם נמצאת אבן השתי, שממנה הושתת העולם²⁰, ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

18) ראה קונטרס בענין "מקדיש מעט זה בית רבנו שבבבל" (מה"ש תשל"ב ח"ב ע' 467 ואילך). וש"ג.
19) בשלח טו, יז.
20) יזמא נ"ג, ב.

אצל (של-לדי זה מתוסף בענין השמחה אצל הילדים) - מתקשרים עוד יותר (על-לדי קיום מנהג זה) עם רבתינו נשיאנו, שזה נותן תוספת כח לחודי את תורתם, הוראותיהם, ומנהגיהם אל תוך חיי היום-יום הפרטיים. כולל ובמיוחד - גם מנהג ישראל אשר הולך ומתפשט בזמנו זה ללמוד עניני גאולה ועניני משיח, כדי להתכונן ולהכין אחרים עוד יותר לגילוי של הגאולה האמתית והשלמה, ככ"ל.

14) זיגאל ג' יג. שנתדלן את, א.
15) ישע"י ס, ט.
16) ראה מגילה כט, א.
17) תרומה פה, ת.

יש לך שמחה במשפחה?

יום הז'לדת, בריית, בר מצוה או חתונה...

יש לך את כל הסיבות למה הקדשה ב"יהי המלך"

גם מתנה מקורית, גם הפצה בקנה מידה עולמי

וגם, והוא העיקר, עיניי תקרב ותחיש את התגלותו של הרבי מדי"ט

חדש: ניתן להלק את ה"יהי המלך" כתשורה כשמחמת

(כאשר על הכריכה הקדמית והאחורית ניתן יהי להוסיף כיתוב)

כארת"ב: 778-6670 (718)

כאת"ק: 840-3153 (04)

התקשר עכשיו:

בזוהנו מסתלמת השללחות ד"ויצא יעקב"

"ויצא יעקב ג' ושבת' בשלום ג'" (פרשתנו כח, י-כא)

ויש להוסיף, שבכל האמור לעיל אודות העבדה ד"ויצא יעקב ג'", השליחות דהפעת התורה והפעת המעיינות חוצה – יש הוראה נפלאה בנוגע לאופן העבודה דמילי השליחות: מיד בהחלפת מילי השליחות, כשייעקב יצא מבאר שבע כדי ללכת לחרון – מבטיח לו הקב"ה (לא רק ש"יאנוי עמד ושמרתיך ג'", אלא גם) "והשביתיך אל האדמה הזאת", ועד"ה בתפלתו של יעקב – ש"מבקש (לא רק ש"יהי' אלקים עמדי ושמרני ג'", אלא גם) "ישבתי בשלום אל בית אבי".

וללאור, דרוש ביאר והסבר:

מכיון שתכליתה ומטרתה של שליחות זו, היא לעשות לו ית' דירה בתחתונים – מהי החדשה (וביחוד) את הענין ד"השביתיך ג'", "ישבתי בשלום ג'", ואיזה עוד וחשיבות יש להשביה מהשליחות לגבי גודל פעולת השליחות, מילי הוצו והתאוה דהקב"ה להיות לו דירה בתחתונים?!

ועיקר השאלה היא בנוגע ליעקב: כאשר מקבל מהקב"ה שליחות הכי נעלית, למלא את חרצו והתאוה להיות לו דירה בתחתונים (בחרו) – יתפלל ויבקש ויאריך (ועד ש"יארך נד") בקשר עם המשבה משליחות זו, "ישבתי בשלום", וכי יש דבר נעלה יותר מאשר מילי השליחות בענין שהוא תאוה ורצו דהקב"ה?!

ועכפ"ל, שההשבה מהשליחות היא חלק וענין עיקרי כוונה העליונה, היינו, שהכוונה העליונה (אינה שישאר ב"חרו", ח"י) עם היוותו במעמד ומצב ד"מסתו שלימה", עד ש"יפרוץ האישי מאד מאד", אלא) שיחזור למקומו האמיתי, "שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהי' עמך", שכלו, מיד בהחלפת היציאה לשליחות ("ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרה"), מדגישה התורה ("תורה אור", הוראה ברורה ומאירה) גם את המשבה מהשליחות, החל מדברי הקב"ה (המשלה) – "והשביתיך ג'", וכתוצאה מזה – גם בדברי יעקב (השליח), "ישבתי בשלום ג'".

כאשר יוצאים למלא את השליחות דהפעת התורה והפעת המעיינות חוצה, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, "חרון אף של מקום בעולם" – יש לכור שהכוונה אינה שישאר, ח"י,

זמן הגלות.

וכידוע הפתגם של כ"ק מו"ח אדמו"ר שגשאר רק לצחצח את הכפתורים האחרונים.

וזוהי המעלה המיוחדת שישנה בדרונו זה – שזו הדור שמסיים את כללות העבודה דזמן הגלות, שיע"ז אומרים "אינה נקראת המצוה אלא על שם הגומרה".

ואי נפעל הענין ד"וייעקב חלך לדרכו" מלמטה למעלה – כיון שכב שיימו את כללות עבודת הבידורים.

ונפעל ה"זעלו מושיעים בהם ציון ג'", עד ל"היותה לה' המלוכה", באנולה האמיתית והשלילה בקדוה ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ויצא ה'תש"ס - בלתי מוגה)

"כלו כל הקיצין" גם בנוגע לצעקה "עד מתי"...

. . . כיון שיעקב שלח שליחים לעשו לפני אלפי שנים, אין צורך לשלוח שליחים עוה"פ, ולמהות להמענה של עשו כו', כי, בודאי שהשליחות ד"מעשינו ועבודתנו" פעלה גם שעשו מוכן להתאולת.

והמעשה הוא העיקר:

יש לנצל זמן זכאי ומסוול זה – ט' כסלו, וי"ד כסלו, "העשירי יהי' קודש", ובפרט העשירי דחודש כסלו . . . כדי להוסיף עוד יותר ב"מעשינו ועבודתנו" למהר ולזוז עוד יותר את הגאולה האמיתית השלימה ע"י משיח צדקנו.

ועוד והוא העיקר – שתזכף ומיד ממש, בלילה זה ממש ק"ש על המטה, ולפני המשך ההתעוררות, באה הגאולה האמיתית והשלילה והכללית, דכל בני' האנשים והתשים והחטף, בפועל ממש.

ויה"ד שלא יצטרכו לדבר על זה, ולא יצטרכו לצעוק "עד מתי" [ובפרט שכבר "כלו כל הקיצין" גם בנוגע לצעקה "עד מתי"....] ועד שלא יצטרכו להדאג באצבע ולומר זה – כיון שעומדים יחד עם משיח צדקנו, ובאים כולם יחדיו, "בנערינו ובקנינו ג'" בנינו ובנותינו, "עם ענני שמיא" – לאראנו הקודשה, לידושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש, ועד לקדש הקדשים.

(משיחת ט"ו-ד' סטלו ה'תש"ו - בלתי מוגה)

אבל לאחר שבי"ב עברו כבר כל ענינים אלו – הרי ידוע מ"ש בעל הגאולה בספרו שערי תשובה [שנדפס זה עתה מחדש, כ"ל"ן, של אחרי כל הגזירות ושמדות היל"ת, כבר יצאו י"ח עברו כל הענינים ד"חבלי משיח".

ועכשיו – בודאי ש"לכלו כל הקיצין", ולכן, צריך משיח צדקני לבוא בקרוב ממש, בדרך ניעם ובדרכי שלום.

(משיחת אור ליו"ד כסלו ה'תשס"ח - בלתי מוגה)

עכשיו כבר גמרו גם את זה

... כבר בימים האחרונים של הגלות נעשה "זישלה יעקב מלאכים אל עשו אחיו" – כל

יחודי שולח "מלאכים" בעולם להודיע שכבר מוכנים להגאולה, כמבוא בתורה אור, שיעקב כבר ה' מוכן לגאולה, ומצדו של יעקב גם עשו ה' מוכן, אבל עשיו למטה עדיין לא ה' מוכן; אבל עכשיו, לאחר ריבוי העבודה ובידורים ומעשים טובים (הן בחו"ל והן בארץ ישראל) של ב"ב, במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד העבודה והמעשים טובים (הן בחו"ל והן בארץ ישראל) העדי נשיא דורנו שצריך רק לסיים בחצות הכתובים, ולעשיו כבר גמרו גם את זה, ונמצאים כבר לאחר ההכרה דנשיא דורנו "לא לתת לגאולה" – הרי עכשיו בודאי כבר המצב ד"עמדו הכן כולכם", וכל העולם כולו (כולל "עשיו בשדה אדום") מוכנים ללכת להגאולה.

ואי יונה השלימות ד"זישלה מלאכים" שהם יעשו ויחזקו עם כל הצרכים שבב"י צרכים – כמ"ש "זעמדו זדים ורעו צאנכס", כי ב"י יהיו עסוקים רק בהשגת "דעת בוראם". (משיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו ה'תשס"ח - מוגה)

המעלה המיוחדת שישנה בדורנו זה

הרי ידוע שכללות הענין ד"יפיצו מעיינותיו חוצה" החל לאחר הגאולה ד"יט כסלו, ואח"כ נשתלשלה תורת החסידות באופן של "רחובות נהר" ע"י אדמו"ר האמצעי, ואח"כ ע"י הצמח צדק, הרבי מהר"ש, הרבי נ"ע, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר, ובכחו זה נמשך גם עכשיו. ודורנו זה להיות בזמן כזה, לאחר שכבר רבותנו נשיאנו פלעו את כל הענינים – שאי ישנה נתינת כח גדולה יותר לסיים את כללות העבודה של זמן הגלות.

ואע"פ שגשגאלת השאלה: "אכשור דדא (בתמ"י)!"

וכאשר ידע איניש בנפשי מעמדו ומצבו, כיצד יוכל הוא להתחייב כונס על גבי הענק, ולחביט הזין שצריך לחביט, ולהפיק את מה שצריך ללמוד?

הרי על זה אומרים ליחודי, שידע שהוא נמצא בזמן כזה שהוא לאחרי שכבר פלעו את כל הענינים הקשורים עם "זיאני אותגלה לאטי", ואחזים כבר בסיום כללות העבודה של

במקום זה (גם כאשר נמצא במעמד נעלה כו'), כי אם, לסיים את מילוי השליחות, ולשוב אל בית אביו, היינו, שבכל פעולה ופעולה חדר הוא בצינן לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו, "זשבתי בשלום אל בית אבי" – בהגאולה ע"י משיח צדקני מתמצב דגלינו מאדאנו (בית אבינו).

וענין זה מודגש ביותר בדורנו זה, דור האחרון – דמכין שכבר "כלו כל הקיצין", ד"אלאי קיצין" (לא רק ד"אלאי גלות"), ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שלא נותר אלא "לצמצא את הכפתורים", ולאחרי שעברו עוד עשיריות שנים של התעסקות בהפצת המעיינות חוצה בשליחותו של נשיא דורנו, סימנו כבר גם את "צמצום הכפתורים" – הרי בודאי ובודאי שלא נותרה אלא הפעולה הני אחרונה ד"עמדו הכן כולכם" לקבלת פני משיח צדקני, "זשבתי בשלום אל בית אבי".

ולתקיר:

מובן וגם פשוט, שגם ברגעי הגלות האחרונים צ"ל עבדת השליחות דהפצת התורה והמעיינות חוצה (הציאה ל"חרו") בכל התקף והשלמות, ובתכלית המסירה ונתינת כו', אע"פ שיוצאים שונמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש, ו"מיד הן נגאלין".

ואדרבה: לא זו בלבד שהדיעה שונמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש אינה מחלישה, ח"ו, את תוקף העבודה דהפצת התורה והמעיינות חוצה, אלא להיפך – שפועלת תוספת חיית ומרין כו' בכל עניני העבודה (כולל – הצפי לגאולה, והתפלה ובקשה ורדישה כו' על הגאולה, בידעו שפעולה זו מוסיפה סיום ונמו השליחות, ולא עוד, אלא שיתכן שאחרי הפעולה האחרונה ממש שבה מסתיימת כללות השליחות ד"יצא יעקב ג", ובלשון הרמב"ם – פס"ד להלכה – ה"צמצום אחת", שעל ידה "הכביע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגם לו ולהם תשועה והצלה" – גאולה האמתית והשלמה שאין אחרי גלות, "זשבתי בשלום אל בית אבי".

(משיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו ה'תשס"ח - מוגה)

דבר שאינו מובן למריו

ורפטוסות: כל יחודי שולח להודיע לעשו שמצדו – הכל מוכן כבר לקראת הגאולה האמתית והשלמה, ועד כדי כך שמצדו (של היהודי) מוכן גם עשיו לקראת הגאולה.

...

מכין כבר לגאולה, אבל בפועל ממש התנער בה "מלאכים"... והודיעו שעשו אינו מוכן לגאולה, ולכן, צרכים עדיין יעקב ונבני להשאיר תקועים בגלות... – דבר שאינו מובן למריו; מכיון שיעקב (וכל ש"י) הכללים בה) מוכן כבר לגאולה, א"כ, מה יש לעשו לומר בענין זה? – ואעפ"כ, בפועל ממש רואים שמאז עברו ב"י צרות צוררות, עד לצרות דעקבתא דמשחא;